

"Prva Vremena"

Chiara nam je jednom
ispričala...

Sjećam se početaka Pokreta Fokolara, kad nam je snagom nove karizme u srce usaćena posebna ljubav prema siromasima.

Susretale smo ih na ulicama, zapisivale njihove adrese kako bismo ih kasnije posjetile i pomogle im. Bio je to Isus.

Probat ću i ja živjeti tako...

RIJEĆ
ŽIVOTA

12

Lk 3,11

«TKO IMA DVIJE HALJINE, NEKA PODIJELI S ONIM KOJI NEMA. U KOGA IMA HRANE, NEKA UČINI ISTO TAKO»

ZAŠTO DRUGOME DATI ŠTO JE MOJE? STVOREN OD BOGA KAO I JA, DRUGI JE MOJ BRAT, MOJA SESTRA; ZATO JE DIO MENE.

STVORENI SMO KAO DAR JEDAN DRUGOME, NA SLIKU BOGA KOJI JE LJUBAV.

KOLIKO

BLAGO

MOŽEMO DATI

DRUGIMA

NACRTAJ JEDAN OSMIJEH SVAKI PUTA KAD DOŽIVIŠ VELIKU RADOST. POSLJE TU RADOST PODIJELI I S DRUGIM.

Nakon što bismo ih posjetile u njihovim bijednim nastambama, pozivale smo ih na ručak u naše domove.

Za njih smo čuvale najljepši stolnjak, najbolji pribor, posluživale najprobranija jela. Za našim stolom, u prvom fokolaru, sjedili su naizmjenično jedna fokolarina i jedan siromah, jedna fokolarina i jedan siromah...

U jednom trenutku činilo nam se da Gospodin traži upravo od nas da postanemo siromašne kako bismo služile siromahe i sve druge. **Tako je u jednoj prostoriji prvog fokolara svaka stavila na hrpu što je smatrala da joj je viška: kaput, par rukavica, kapu, čak i bundu... Danas za siromahe imamo poduzeća koja daju posao i dijele dobit s njima!**

Ali treba još puno učiniti za siromahe.

NEKOME JE BOLESNA MAJKA? POMAŽEM JOJ KAO DA JE MOJA.

DRUGI SU GLADNI? TO JE KAO DA SAM JA GLADAN I NASTOJIM IM PРИBAVITI HRANU KAKO BIH UČINIO I ZA SEBE.

IMAMO LJUBAV U SRCU I MOŽEMO JU DATI; MOŽEMO ŠIRITI SRDAČNOST, PRENOSETI RADOST.

KAO ŠTO SVAKA BILJKA IZ ZEMLJE UPIJA SAMO VODU KOJA JOJ JE POTREBNA, TAKO I MI NASTOJIMO IMATI SAMO ONO ŠTO NAM TREBA.

POKUŠAJMO I ZAPOČNIMO ŽIVJETI TAKO. ISUS SIGURNO NEĆE PROPUSTITI POSLATI NAM POSEBAN DAR: RADOST KOJU SVI IŠČEKUJEMO.

